

Sygn. akt V GC 2643/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dawid Kobus

Protokolant: stażysta Natalia Rogalska

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2018 roku w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko pozwanemu **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 2643/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 8 czerwca 2018 r.

Pozwem z dnia 28 lipca 2017 r. (data stempla pocztowego) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1.660,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu (k. 2-5).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 9 marca 2017 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego doszło do szkody w pojeździe marki D. S. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność C. W. i T. W.. Szkada ta została spowodowana przez kierowcę, który posiadał zawartą z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń, umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pojazd uszkodzony nie nadawał się do dalszego użytku, wobec czego poszkodowani wynajęli od powoda pojazd zastępczy klasy B, ubezpieczony w zakresie OC + AC z opcją pod wynajem, bez limitu przejechanych kilometrów, bez depozytu, na okres 18 dni, po stawce 155 zł netto za dobę najmu. Łączny koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 3.431,70 zł brutto. Poszkodowani w dniu 20 marca 2017 roku zawarli umowę o przelew wierzytelności z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., który z kolei dnia 18 kwietnia 2017 roku zawarł umowę o powierniczy przelew wierzytelności z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., kausalną w świetle zlecenia do umowy o powierniczy przelew wierzytelności z dnia 18 kwietnia 2017 roku. Strona powodowa pismem z dnia 18 kwietnia 2017 roku wezwała pozwanego zakład ubezpieczeń do zapłaty pełnej kwoty odszkodowania w wysokości 3.431,70 zł. Pozwany zakład ubezpieczeń, decyzją z dnia 21 kwietnia 2017 roku oraz decyzją z dnia 8 maja 2017 roku przyznał poszkodowanym odszkodowanie w łącznej kwocie 1.771,20 zł. Powód nadmienił, iż poszkodowani nie są uprawnieni do odliczenia podatku VAT więc dochodzona pozwem kwota jest kwotą brutto.

W dniu 28 września 2017 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu w sprawie V GNc 3076/17 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu (k. 56).

Pozwany – Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 24 października 2017 r. złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych (k. 59 – 71).

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany nie zakwestionował swojej odpowiedzialności w zakresie szkody z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego. Wskazał, iż wypłacił powodowi z ubezpieczenia OC sprawcy szkody odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.771,20 zł uznając za konieczny i celowy okres najmu wynoszący 18 dni oraz dobową stawkę najmu dla tej klasy co uszkodzony (segment B) 98,40 zł brutto. Pozwany zakwestionował przyjętą przez powoda dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego w kwocie 155 zł netto, tj. 190,65 zł brutto. Wskazał, iż przy elektronicznym zgłoszeniu szkody poszkodowany obligatoryjnie musiał podać adres e-mail, na który w dniu 14 marca 2017 roku została wysłana deklaracja o gotowości zorganizowania przez ubezpieczyciela usługi najmu pojazdu zastępczego za dzienną stawkę auta uzależnioną od jego klasy, oraz informacją, iż rozliczenie kosztów dokonywane jest wówczas bezgotówkowo pomiędzy A. a profesjonalną, ogólnopolską wypożyczalnią samochodów, a także informacja o obowiązku minimalizacji szkody w przypadku wyboru przez poszkodowanego innej wypożyczalni pojazdów. Mimo to poszkodowany nie odpowiedział na pismo pozwanego i nie zgłosił zamiaru najmu pojazdu zastępczego, a wynajął pojazd od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. w dniu 20 marca 2017 roku za stawkę dobową 155 zł netto. Pozwany był gotowy zorganizować najem pojazdu segmentu B w kwocie 80 zł netto, a więc zachowanie poszkodowanego należy uznać za świadome przyczynienie się poszkodowanego do zwiększenia szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 9 marca 2017 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego doszło do szkody w pojeździe marki D. S. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego własność C. W. i T. W.. Szkada ta została spowodowana przez kierowcę, który posiadał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W., umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(okoliczności bezsporne, a nadto akta szkodowe na płycie CD, k. 72; kserokopia dowodu rejestracyjnego, k. 43-44.)

W dniu 14 marca 2017 r. poszkodowani C. W. i T. W. zgłosili w drodze elektronicznej szkodę pozwanemu Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W., która została zarejestrowana pod numerem 144- (...). Ubezpieczyciel w wiadomości zwrotnej wysłanej na podany przez poszkodowanego e-mail: (...) poinformował poszkodowanego o obowiązku współdziałania z ubezpieczycielem w celu niepowiększania szkody oraz o możliwości organizacji wynajmu pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela i pokryciu kosztów tego najmu w systemie bezgotówkowym przesyłając jednocześnie cennik stawek dobowych najmu pojazdu. Zgodnie cennikiem stawka dobowego najmu pojazdu zastępczego dla klasy B wynosiła 80 zł netto. Poszkodowani nie skorzystali z oferty ubezpieczyciela.

(dowód: wydruk z systemu (...), k. 67-69; cennik dobowego najmu pojazdu, k. 70.)

Uszkodzony pojazd marki D. S. o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 20 marca 2017 roku został oddany do naprawy. W dniu 20 marca 2017 r. poszkodowani C. i T. W. wynajęli od powoda spółki (...) Sp. z o.o. w T. pojazd zastępczy marki R. (...) tj. pojazd klasy B. Poszkodowani nie posiadali innego pojazdu, który mógłby zastąpić pojazd uszkodzony. Określona w umowie najmu dzienna stawka wynosiła 155 zł netto. Poszkodowani nie uiszczali żadnej kaucji z tytułu najmu pojazdu zastępczego, a nadto pojazd został wynajęty bez limitu kilometrów. Pojazd zastępczy został wydany poszkodowanym w dniu 20 marca 2017 r. Okres najmu trwał do dnia 10 kwietnia 2017 r. – do dnia naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego tj. łącznie przez 18 dni. Za wynajem pojazdu zastępczego została wystawiona przez powoda faktura VAT nr (...) z dnia 11 kwietnia 2017 roku, która obejmowała najem pojazdu zastępczego klasy B na kwotę 3.431,70 zł brutto.

(dowód: oświadczenie z dnia 10 kwietnia 2017 roku, k. 22; umowa najmu samochodu zastępczego z dnia 20 marca 2017 roku, k. 19; faktura VAT nr (...), k. 24; protokół zdania pojazdu zastępczego z dnia 10 kwietnia 2017 roku, k. 34).

W dniu 20 marca 2017 r. poszkodowani C. W. i T. W. dokonali przelewu wierzytelności w celu pokrycia całkowitego kosztu najmu pojazdu zastępczego na rzecz (...) Sp. z o.o. w T. przysługującej im wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki D. S. o nr rej (...) od Towarzystwa (...) S.A. o nr szkody 144- (...).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. w 18 kwietnia 2017 roku zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę o powierniczy przelew wierzytelności w celu jej ściągnięcia z polisy OC sprawcy, której przedmiotem była wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy dotycząca szkody komunikacyjnej w pojeździe marki D. S. o nr rej (...). (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. w dniu 18 kwietnia 2017 roku zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. zlecenie do powierniczej umowy o przelewie wierzytelności, w której zleciła wyegzekwowanie kwoty 3.431,70 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

(dowód: okoliczność bezsporna, a nadto: umowa przelewu wierzytelności z dnia 20 marca 2017 roku, k. 36; umowa o powierniczy przelew wierzytelności z dnia 18 kwietnia 2017 roku, k. 45, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności z dnia 18 kwietnia 2017 roku, k. 46)

Pismem z dnia 18 kwietnia 2017 roku (...) Sp. z o.o. w G. wezwała Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 3.431,70 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego. W dniu 21 kwietnia 2017 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. przyznał odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe D. o numerze rejestracyjnym (...) w zakresie kosztów najmu samochodu zastępczego w wysokości 984 zł uznając za zasadne 10 dni najmu po stawce 98,40 zł brutto. Następnie decyzją z dnia 8 maja 2017 roku ubezpieczyciel uznał za zasadny dalsze 8 dni najmu pojazdu i przyznał dopłatę w wysokości 787,20 zł. Łączne przyznane odszkodowanie wyniosło 1.771,20 zł.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 18 kwietnia 2017 roku, k. 52; decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 8 maja 2017 roku, k. 49; decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 21 kwietnia 2017 roku wraz ze sprostowaniem z dnia 26 lipca 2017 roku, k. 50-51.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do pozwu oraz dalszych pism procesowych oraz akt szkodowych znajdujących się na płycie CD, których autentyczność nie była kwestionowana. Dowody te są wzajemnie niesprzeczne i kreują spójną wersję wydarzeń, wobec czego brak było podstaw ku temu, by odmówić im wiarygodności.

W niniejszej sprawie powyższy stan faktyczny był bezsporny między stronami. Jediną kwestią sporną między powodem a pozwanym była wysokość dziennej stawki najmu pojazdu zastępczego klasy B. Okresu najmu pojazdu nie były sporne między stronami. Nadto istotne znaczenie dla sprawy miało ustalenie faktyczne i prawne czy wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz czy były one celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Sąd oddalił zawnioskowany przez powoda dowód z cenników wyszczególnionych podmiotów zawierających informację o stosowanych stawkach za usługę najmu pojazdu zastępczego na 1 dobę o parametrach zbliżonych do parametrów pojazdu wynajętego

w niniejszej sprawie na okoliczność ustalenia rynkowych stawek dobowych najmu pojazdu zastępczego klasy B, bowiem powód nie wykazał w żaden sposób, że nie może uzyskać tych dokumentów samodzielnie, a Sąd nie

powinien wyręczać stron od zbierania materiału dowodowego samodzielnie z uwagi na kontrydiktoryjny charakter postępowania.

Sąd nie dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o przedłożone przez powoda wydruki stron internetowych firm europcar, sixt.pl (k. 20-21). Jakkolwiek Sąd nie kwestionuje wskazanych w nich danych, o tyle, dane te zawierały oferty najmu dla indywidualnych klientów z pominięciem pośrednictwa pozwanego towarzystwa ubezpieczeń. Wydruki te nie mogły stanowić podstaw do ustaleń w niniejszej sprawie z przyczyn wskazanych w dalszej

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 z późn. zm.), w dalszej części uzasadnienia nazywanej ustawą. Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361-363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy).

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje **celowe i ekonomicznie uzasadnione** wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie **pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu**. Pogląd ten Sąd Rejonowy w całości podziela.

Powyższa uchwała Sądu Najwyższego otworzyła w szerokim zakresie możliwość domagania się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, co spowodowało w ostatnich latach znaczny wzrost spraw w sądach, w których dochodzone są powyższe należności. Pojawiły się rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych i praktyce likwidacyjnej zakładów ubezpieczeń dotyczące tego, czy ciężący na poszkodowanym obowiązek minimalizacji szkody oraz obowiązek współdziałania z dłużnikiem przy wykonaniu zobowiązania uzasadnia odmowę pokrycia przez ubezpieczyciela OC faktycznie poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego w zakresie, w jakim wykraczają one poza koszty najmu proponowanego przez ubezpieczyciela.

Celem rozstrzygnięcia tychże rozbieżności wydana została uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r. (III CZP 20/17, LEX nr 2340475) zgodnie z którą: wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są

objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W uzasadnieniu powyższej uchwały Sąd Najwyższy zmierzył się z problemem usystematyzowania dotychczasowej wykładni i praktyki orzekania w przedmiotowych sprawach. Sąd Najwyższy w przytoczonej uchwale stwierdził, że nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, ***koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaze szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za "celowe i ekonomicznie uzasadnione"***. W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebom ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Z uwagi na ciążący na ubezpieczycielu obowiązek szczególnej, podwyższonej staranności nie można też przypisać decydującego znaczenia czynnikowi w postaci szczególnego zaufania, jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Poniesienia wyższych kosztów nie uzasadnia również sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd ma być naprawiany. Konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem - w praktyce zwykle telefonicznego - nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu. Co więcej, należy uznać, że w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczoneму). Nie ma to nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana.

Zgodnie z uzasadnieniem uchwały za istotne przy najmie pojazdu zastępczego należy uznać: równorzędność pojazdu zastępczego (pod względem klasy i stanu pojazdu) oraz czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego, obowiązek wpłaty kaucji. Za nieistotne należy uznać zaś: koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela, prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, szczególne zaufanie jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Sąd Najwyższy wskazał nadto, iż w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczoneму). Tym samym obowiązek ten ciąży na poszkodowanym nawet, gdyby ubezpieczyciel sam nie przejawiał inicjatywy w tym zakresie.

Przenosząc powyższe rozważania, które Sąd Rejonowy w pełni podziela, na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż poszkodowany nie wypełnił obowiązku wynikającego z art. 362 i art. 826 § 1 k.c. minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem). Okoliczności te zaś powodują, iż powód, który nabył przedmiotową wierzycielność poszkodowanego wobec pozwanego ubezpieczyciela nie może skutecznie domagać się od pozwanego zasądzenia wydatków na najem pojazdu zastępczego poniesionych przez poszkodowanego, przekraczających koszty

zapropionowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu. Poszkodowani mimo przedstawienia im w dniu 14 marca 2017 roku oferty wynajmu pojazdu zastępczego u współpracującego z ubezpieczycielem podmotu za stawkę 80 zł netto dla klasy pojazdu B (zgodnej z klasą pojazdu uszkodzonego oraz rzeczywiście najętego przez poszkodowanego) nie skorzystali z niej i w dniu 20 marca 2017 roku zawarli umowę najmu pojazdu zastępczego z innym podmiotem, tym samym zwiększając w sposób istotny szkodę do kwoty 155 zł netto dziennie, zamiast 80 zł netto.

W realiach niniejszej sprawy poszkodowani mimo czasu na zorientowanie się co do warunków najmu pojazdu zastępczego (okres od 14 marca 2017 r. tj. daty szkody i uzyskania informacji od pozwanego o możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego do 20 marca 2017 r. tj. daty początkowej faktycznego najmu pojazdu zastępczego) w żaden sposób nie rozważali skorzystania z oferty ubezpieczyciela, nie znając nawet jej warunków dotyczących ewentualnej kaucji czy limitu kilometrów. O zawarciu umowy najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanych ze spółką (...) Sp. z o.o. w T. w dniu oddania pojazdu do naprawy, zdecydowała w istocie prostota tego najmu (zazwyczaj poinformowanie, iż przez pracownika warsztatu naprawczego, iż poszkodowanemu należy się pojazd zastępczy, a koszt najmu pojazdu zastępczego pokryje ubezpieczyciel sprawy). Trudno również nie dostrzec, iż rola poszkodowanych ograniczyła się jedynie do skorzystania z pojazdu zastępczego podmiotu trzeciego w dniu 20 marca 2017 r. bez dalszego interesowania się samym zgłoszeniem szkody oraz warunkami (w szczególności pod względem ceny) najmu pojazdu zastępczego.

Należy po wtóre wskazać, iż z uwagi na ciążącym na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) zobowiązany jest do zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować mu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu, a nadto czy istotne warunki tego najmu odpowiadają jego celowym i ekonomicznie uzasadnionym interesom. Mimo, iż ubezpieczyciel z własnej inicjatywy zaproponował poszkodowanym pojazd zastępczy, poszkodowani z oferty nie skorzystali, a w dniu oddania pojazdu do naprawy najęli pojazd po prawie dwukrotnie wyższej stawce najmu.

Wobec powyższego sąd oddalił powództwo jak w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 34 ust. 1, art. 36 ust. 1 ustawy w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 362 k.c., uznając iż szkoda w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego poszkodowanemu została zaspokojona w całości przez pozwanego poprzez wypłatę kwoty 1.771,20 zł brutto.

W punkcie 2 sentencji wyroku orzeczono o kosztach procesu zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty te składała się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego pozwanego w kwocie 900 zł (zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz. U. z 2015 r., poz. 1804/).

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować,
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć: pełnomocnikowi powoda – r. pr. K. J.
- 3) przedłożyć z wpływem lub po 2 tyg. od doręczenia.

T., dn. 9 lipca 2018 r.

Asesor sądowy
Dawid Kobus